

Zenék a nagyvilágból – Jaune Toujours: Vertigo – világszenéről szubjektíven 447/2.

Írta: Galgóczi Tamás (<https://ekultura.hu/author/Galg%C3%B3czi+Tam%C3%A1s>) | 2024. 11. 22.

Szédült világban élünk, mi több, a Jaune Toujours zenéje szintén szédítő, a hallgató csak kapkodja a fejét, ahogyan egymás után sorjáznak a számok, és folyamatosan változnak a stílusok. Persze aki már hallotta az együttes korábbi lemezeit, azok számára a *Vertigo* nem okoz meglepetést.

Ami egyáltalán nem jelent önismerést, illetve az eltelt hat év alatt, ha lehet, a muzsikások még jobbak lettek. A punkhoz való kötődésüket már a borító jelzi, nekem elsőre pár Sex Pistols lemezborító jutott az eszembe, akkoriban volt divat ez a design. Egyébként a punkra jellemző lázadás, rendszerkritikus szemlélet nem hiányzik a szövegekből, ami egyébként nem kunszt, elvégre ha körülnézünk, akkor számos elkésztető tendenciát látunk szerte a világban (globális felmelegedés például).

A reggae (*We're Unstoppable*) és ska (*Tous Ici Pour Ne Pas Rester*) dominál az albumon, de időnként jazz és más stílusok is felbukkannak. A ritmusszekció mindenképpen dicséretet érdemel, és személy szerint örülök, hogy még mindig a fúvósok és a harmonika viszi a dallamot. Persze a frontember, Piet Maris hangja legalább annyira hozzátartozik a Jaune Toujours hangzásához, mint Théophane Raballand trükkös dobolása.

Kedvencem a két klipes nótá, a „Dimanche (ciascuno ha un pazzo nella manica)” fülbemászó dallamával nyert meg magának, míg a címadó „Vertigo” a lüktetésével, és az érdekes ritmusaival vett le a lábamról, no meg a trombitaszólóval.

Sajnos lemaradtam a nyári veszprémi fellépésükről, így ki tudja mikor és hol lesz legközelebb alkalmam színpadon látni őket, pedig kíváncsi vagyok, miként szólnak élőben az új lemez dalai.

Meghallgatásra ajánlott számok: Dimanche, Vertigo

2024-ben megjelent album (*Choux de Bruxelles*)

Weboldal: <https://jaunetoujours.com/> (<https://jaunetoujours.com/>)

